

عنوان مقاله:

تجلی الگوهای معماری پایدار در معماری بومی خانه های تاریخی شهر تبریز (نمونه موردی: خانه سلماسی تبریز)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سروناز عبدلی ناصر - دکتری معماری، عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

در حوزه معماری، توجه به مخاطرات محیطی و اثرات ویرانگر آن بر سلامت انسان و پیوند عمیق با بستر پیرامون، سبب شکل گیری معماری پایدار گردیده است. بررسی کلی معماری بومی و تاریخی، جلوه هایی از ابعاد مختلف معماری پایدار را در این معماری نشان میدهد. معماران سنتی بر مبنای تجارب متعدد و در گذر زمان، بناهایی را طراحی و ابداع کرده اند که ضمن توجه به مسائل زیباشناختی، پاسخگوی نیازهای اقلیمی هر منطقه نیز بوده است. پژوهش پیش رو، به بررسی مولفه های طراحی همساز با اقلیم در خانه سلماسی شهر تبریز می پردازد. پژوهش مربوط به این مقاله، با تکیه بر روش مشاهدات عینی، برداشت های میدانی، مطالعات کتابخانه ای و به صورت توصیفی-تحلیلی انجام شده و هدف از آن، ارائه الگوهای طراحی پایدار در خانه سلماسی در اقلیم سرد و خشک شهر تبریز است. نتایج پژوهش گویای این حقیقت است که عواملی از قبیل طراحی همساز با اقلیم در راستای حفظ منابع، درونگرایی و استفاده از مصالح بوم آورد سبب شده اند که خانه سلماسی تبریز، وضعیت مناسبی از نظر تجلی الگوهای معماری پایدار را در خود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، اقلیم، خانه سلماسی تبریز، معماری بومی، اقلیم سرد و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1721071>

